

12 Δεκεμβρίου 2014

Κ.Κουκλάκης:Από τα Μουσικά Σχολεία βγαίνουν άνθρωποι με μουσική αντίληψη

[Άρθρα](#) / [Πολιτισμός](#) / [Συνεντεύξεις](#)

[Δήμητρα Αγγελίδου](#)

Ο **Κάρολος Κουκλάκης**, μουσικός και καθηγητής στο Πειραματικό Μουσικό Γυμνάσιο-Λύκειο Παλλήνης μιλά στην Πεμπτουσία για τις εμπειρίες του με τους μαθητές του, τα οφέλη της έκθεσής τους σε συναυλίες αλλά και τα «επιτεύγματα» των σχολείου αυτού.

Ποια είναι τα οφέλη για τα παιδιά της έκθεσης σε συναυλίες ενώπιον κοινού;

Το να εμφανίζεις τα παιδιά και να τα ανεβάζεις στο πατάρι είναι κάτι που το θέλουν πολύ και το έχουν ανάγκη. Κανείς δεν ξεκινάει ένα μουσικό όργανο με σκοπό να παίξει μόνο στο μπάνιο του! Είναι άλλωστε εξαιρετικό το συναίσθημα τελικά να μπορείς να το κάνεις. Όλοι έχουν την ανάγκη να εκφραστούν σε κοινό. Πέρα από αυτό όμως τα παιδιά αποκτούν ένα στόχο που απαιτεί συγκέντρωση και μπορεί να έχουν το τρακ τους στην αρχή αλλά ανακαλύπτουν πόσο μεθυστικό είναι το να βγαίνεις και να παίζεις ή να τραγουδάς μπροστά σε κόσμο.

Το παιδί στα στενά πλαίσια του ατομικού μαθήματος μπαίνει στην διαδικασία της εξέτασης από τον καθηγητή και δεν σκέφτεται όπως όταν έχει να αντιμετωπίσει μια συναυλία. Δεν παίζει το κομμάτι ξανά και ξανά μέχρι να το κατέχει για να

μπορεί τελικά να το αποδώσει με άνεση. Στα παρασκήνια μόνο μπαίνει το αίσθημα της ευθύνης και η προσπάθεια για βελτίωση. Αυτό φαίνεται και ξεάθαρα στα μουσικά σύνολα που έχουμε στο σχολείο. Τα παιδιά αρχίζουν να το βλέπουν σαν γιορτή, μια όμορφη συνεργασία. Βρίσκονται για να παίξουν μαζί με τα υπόλοιπα μέλη και έχουν μόνο θετικά συναισθήματα. Αλλάζει η ψυχολογία αμέσως. Είναι πολύ μεγάλη η διαφορά.

Πώς αισθάνεστε όταν απόφοιτοι του Μουσικού Σχολείου, μαθητές σας, συνεχίζουν επαγγελματικά πια την μουσική τους πορεία;

Σε αυτή την περίπτωση δεν χαίρεσαι απλώς. Καμαρώνεις σαν γύφτικο σκερπάκι. Αν δεις τι συνέβαινε πριν 25 χρόνια και τι συμβαίνει σήμερα με όργανα όπως το ούτι ή το κανονάκι μπορείς να βγάλεις συμπεράσματα. Ούτι έπαιζε ο Σαραγούδας και κανονάκι ο Στεφανίδης και είχαν ένα πολύ συγκεκριμένο μουσικόφιλο κοινό. Σήμερα έχει διευρυνθεί το κοινό που γνωρίζει αυτό το είδος μουσικής και σίγουρα είναι πολύ περισσότεροι οι μουσικοί που ασχολούνται με τα παραδοσιακά όργανα. Πολλοί μάλιστα αν όχι οι περισσότεροι προέρχονται από τα Μουσικά Σχολεία και μετέπειτα τα ωδεία.

Πριν κάποιο διάστημα πήγα με την οικογένειά μου στην παράσταση «Θησέας και Αριάδνη», την μουσική της οποίας είχε γράψει ο Απόλλων Ρέτσος, μαθητής του Μουσικού Σχολείου Παλλήνης, και έφυγα έκπληκτος. Το μουσικό αποτέλεσμα ήταν εξαιρετικό γιατί είχε χρησιμοποιήσει στοιχεία αρχαικά, κρητικά αλλά και στοιχεία από άλλα είδη μουσικής. Ο Απόλλων ήταν ένας μαθητής που δεν του άρεσε ο ταμπουράς και απέναντι στην παραδοσιακή μουσική γενικά ήταν πολύ διστακτικός. Όμως στην μουσική που έγραψε τελικά για την εν λόγω παράσταση έβαλε στοιχεία της παράδοσης με πολύ σεβασμό και προσοχή, γι' αυτό και το αποτέλεσμα ήταν μοναδικό. Το παράδειγμα αυτού του μαθητή με έβαλε στη σκέψη ότι το μεγαλύτερο επίτευγμα του Μουσικού Σχολείου τελικά είναι ότι βγάζει ανθρώπους με μουσική αντίληψη και σεβασμό, που πατάνε σταθερά στα διαφορετικά είδη μουσικής. Τα παιδιά στο σχολείο παίρνουν ερεθίσματα.

Εγώ στο μάθημά μου λέω στα παιδιά να κλείσουν τις παρτιτούρες. Μπορεί να είναι το πιο εύκολο να δώσω παρτιτούρα όμως θεωρώ ότι τα παιδιά θα πρέπει κάποια στιγμή να παράγουν μουσική βλέποντας και ακούγοντας, ακολουθώντας τις αισθήσεις τους. Χρειαζόμαστε μουσικούς που έχουν και την ικανότητα της απομνημόνευσης σε απαιτητικά κομμάτια αλλά και «καλλιεργημένο αυτί». Το αυτί πολλές φορές ξεχνάμε να το βάλουμε στη μέση, ενώ θα έπρεπε να είναι το πρώτο όταν μαθαίνει κανείς και παίζει μουσική.

Τι παρατηρείτε σχετικά με την παραδοσιακή μουσική που ανθίζει εδώ και κάποια χρόνια;

Είναι πολύ θετικό το γεγονός δε ότι πλέον ακούς παραδοσιακή μουσική πιο συχνά και στην τηλεόραση μέσα από μερικές εκπομπές και στο ραδιόφωνο αλλά ακόμα και σε δημόσιους χώρους των πόλεων σε μερικές περιπτώσεις. Παλαιότερα μπορούσες να ακούσεις μόνο κάποιες φορές στο Δεύτερο Πρόγραμμα του ραδιοφώνου ή σε «ψαγμένες» εκπομπές. Τώρα υπάρχουν σύγχρονες μουσικές σκηνές που υποδέχονται σχήματα με παραδοσιακά όργανα και νέους μουσικούς.

%kouklakis%

<http://bitly.com/1ArNs4K>